Pag.

Ο΄ ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ΄ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ.

ΕΥ'ΑΓΓΕ'ΛΙΟΝ
ΚΑΤΑ'
ΛΟΥΚΑ͂Ν.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, α΄. 1.

1 Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρη-
σαν ἀνατάξασθαι διήγησιν
περὶ τῶν πεπληροφορημέ-
νων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,
2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς
αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λό-
γου,
3 Ἔδοξε κἀμοὶ, παρηκολουθηκότι ἄνω-
θεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι,
κράτιστε Θεόφιλε·
4 Ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης
λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

5 Ἐγέ-

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου
τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, Ἱε-
ρεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας
Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων
Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.
6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐν-
τολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι.
7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι
ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προ-
βεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.
8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν
ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ
Θεοῦ,
9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε
τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ
Κυρίου.
10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προ-
σευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.
11 Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου,
ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιά-
ματος.
12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδών, καὶ
φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.
13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος·
Μὴ

Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ
δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννή-
σει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰωάννην.
14 Καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις,
καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρή-
σονται.
15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυ-
ρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ
Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοι-
λίας μητρὸς αὐτοῦ.
16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπι-
στρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.
17 Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον
αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλιοῦ, ἐπι-
στρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ
ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι
Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.
18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγε-
λον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ
εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.
19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν
αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆ-
σαι

σαι πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα.

20 Καὶ ἰδού, ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμεινε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα·

25 Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ᾗ ὄνομα Ναζαρέτ,

27 Πρὸς

27 Πρὸς Παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένου, Μαριάμ.

28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος.

30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.

31 Καὶ ἰδού, συλλήψῃ ἐν γαστρί, καὶ τέξῃ Υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ.

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ

καὶ

καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον, κληθήσε-
ται Υἱὸς Θεοῦ.
36 Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής
σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα Υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐ-
τῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ κα-
λουμένῃ στείρᾳ.
37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ
πᾶν ῥῆμα.
38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυ-
ρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀ-
πῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄγγελος.
39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν
μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.
40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχα-
ρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.
41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ
τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ
βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη
Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·
42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ
εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.
43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ
Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με;

44 Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ
τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτη-
σεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοι-
λίᾳ μου.
45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα· ὅτι ἔ-
σται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ πα-
ρὰ Κυρίου.
46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ
ψυχή μου τὸν Κύριον.
47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ
τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου·
48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνω-
σιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί·
49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνα-
τὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐ-
τοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρ-
δίας αὐτῶν·
52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς·
53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς·

54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους,
55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέ-
ρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ,) εἰς τὸν αἰῶνα.
56 Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ
μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς.
57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος
τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν Υἱόν.
58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγ-
γενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ
ἔλεος αὐτοῦ μετ᾽ αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον
αὐτῇ.
59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ
ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν
αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ,
Ζαχαρίαν.
60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶ-
πεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.
61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι οὐδείς
ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ
ὀνόματι τούτῳ.
62 Ἐνένευον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, τὸ
τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε
λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ
ἐθαύμασαν πάντες.
64 Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παρα-
χρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐ-
λογῶν τὸν Θεόν.
65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς
περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς
Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.
66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα
τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου
ἦν μετ᾽ αὐτοῦ.
67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐ-
πλήσθη Πνεύματος Ἁγίου· καὶ προεφήτευ-
σε, λέγων·
68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσ-
ραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ,
69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·
70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁ-
γίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ·
71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν Πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν,

74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ,

75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ,

77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

ΚΕ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, β'. 2.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη, ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.)

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβίδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβίδ)

5 Ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· Διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυ-

 λα-

λακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, ϗ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· ϗ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ.

11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ.

12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον. Εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, ϗ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ϗ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, ϗ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, ϗ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ ϗ τὸν Ἰωσὴφ, ϗ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.

19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες ϗ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν ϗ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ.

23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται.)

24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν.

25 Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ·

28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ.

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

31 Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

33 Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ.

34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον·

35 (Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία·) ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

36 Καὶ ἦν Ἄννα Προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς Παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοηκοντατεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνά-
βλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.
43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκο-
λούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, ιθ'. 19.

1 ΚΑὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερι-
χώ.
2 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, ὀνόματι καλούμενος
Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ
οὗτος ἦν πλούσιος.
3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι·
καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλι-
κίᾳ μικρὸς ἦν.
4 Καὶ προσδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη
ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι᾽
ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.
5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀ-
ναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κα-
τάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με
μεῖναι.
6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο
αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον,
λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰ-
σῆλθε καταλῦσαι.
8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν
Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων
μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ
τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετρα-
πλοῦν.
9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι
σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο,
καθότι καὶ αὐτὸς Υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.
10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆ-
σαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.
11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προ-
σθεὶς εἶπε παραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐ-
τὸν εἶναι Ἱερουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι
παραχρῆμα μέλλει ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀ-
ναφαίνεσθαι.
12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς
ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυ-
τῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι.
13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδω-
κεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.
14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν,

καὶ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, γ΄. 3.

1 ΕΝ ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονείας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος,

2 Ἐπὶ Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου Υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων Βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας·

6 Καὶ

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ Σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

9 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν;

11 Ἀποκριθεὶς δὲ, λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;

13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.

14 Ἐ-

14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμε-
νοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν;
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα διασείσητε,
μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψω-
νίοις ὑμῶν.
15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ δια-
λογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ
Χριστός,
16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασι
λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς·
ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱ-
κανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι
Ἁγίῳ, καὶ πυρί.
17 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συνά-
ξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ
δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.
18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακα-
λῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.
19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ Τετράρχης, ἐλεγχό-
μενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναι-
κὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ
πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,

20 Προ-

20 Προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ
κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.
21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅ-
παντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ
προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανόν.
22 Καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅ-
γιον σωματικῷ εἴδει, ὡσεὶ περιστερὰν, ἐπ'
αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέ-
γουσαν· Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν
σοὶ ηὐδόκησα.
23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν
τριάκοντα ἀρχόμενος, ὢν (ὡς ἐνομίζετο)
Υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλί,
24 Τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευΐ, τοῦ Μελ-
χί, τοῦ Ἰαννά, τοῦ Ἰωσήφ,
25 Τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμώς, τοῦ
Ναούμ, τοῦ Ἐσλί, τοῦ Ναγγαί,
26 Τοῦ Μαάθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ
Σεμεΐ, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα,
27 Τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησά, τοῦ Ζορο-
βάβελ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ Νηρί,
28 Τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κω-
σάμ, τοῦ Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἤρ,
29 Τοῦ Ἰωσῆ, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰω-
ρείμ, τοῦ Ματθάν, τοῦ Λευΐ,

30 Τοῦ

30 Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσὴφ,
τοῦ Ἰωνὰν, τοῦ Ἐλιακεὶμ,
31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνὰν, τοῦ Ματ-
ταθὰ, τοῦ Ναθὰν, τοῦ Δαβὶδ,
32 Τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ, τοῦ Βοὸζ,
τοῦ Σαλμὼν, τοῦ Ναασσὼν,
33 Τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ Ἀρὰμ, τοῦ
Ἐσρὼμ, τοῦ Φαρὲς, τοῦ Ἰούδα,
34 Τοῦ Ἰακὼβ, τοῦ Ἰσαὰκ, τοῦ Ἀ-
βραὰμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχὼρ,
35 Τοῦ Ζαροὺχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φα-
λὲκ, τοῦ Ἐβὲρ, τοῦ Σαλὰ,
36 Τοῦ Καϊνὰν, τοῦ Ἀρφαξὰδ, τοῦ
Σὴμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ,
37 Τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνὼχ, τοῦ
Ἰαρὲδ, τοῦ Μαλελεὴλ, τοῦ Καϊνὰν,
38 Τοῦ Ἐνὼς, τοῦ Σὴθ, τοῦ Ἀδὰμ,
τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, δ'. 4.

1 ἸΗσοῦς δὲ Πνεύματος Ἁγίου πλήρης
ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἤ-
γετο ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,
2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος
ὑπὸ τοῦ διαβόλου· καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν
ταῖς

ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθεισῶν
αὐτῶν, ὕστερον ἐπείνασε.
3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Εἰ Υἱὸς
εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γέ-
νηται ἄρτος.
4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν,
λέγων· Γέγραπται, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μό-
νῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ
ῥήματι Θεοῦ.
5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος
εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας
τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ
χρόνου.
6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώ-
σω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν
δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ᾧ
ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν.
7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου,
ἔσται σου πάντα.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· Γέγρα-
πται γάρ· Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν
σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.
9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ Ἱεροῦ,
καὶ

καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω.
10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς Ἀγγέ-
λοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυ-
λάξαι σε.
11 Καὶ ὅτι, ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μή-
ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι εἴρηται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύ-
ριον τὸν Θεόν σου.
13 Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ
διάβολος, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.
14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυ-
νάμει τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου
περὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.
16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ, οὗ ἦν
τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐ-
τῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων, εἰς τὴν
συναγωγὴν· καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.
17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἠσαΐου
τοῦ Προφήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον,
εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν
ἔχρισέ με, εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέ-
σταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους
τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφε-
σιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι
τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει·
19 Κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν.
20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς
τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ
συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ.
21 Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· Ὅ-
τι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν
τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.
22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ· καὶ
ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος,
τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ,
καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ;
23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐ-
ρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ,
θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενό-
μενα ἐν τῇ Καπερναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε
ἐν τῇ πατρίδι σου.
24 Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ-
δεὶς Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ,

25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· πολ-
λαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἐν
τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔ-
τη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέ-
γας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
26 Καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη
Ἠλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος,
πρὸς γυναῖκα χήραν.
27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισ-
σαίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐδεὶς
αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος.
28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν
τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα.
29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔ-
ξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς
ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκο-
δόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν.
30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν,
ἐπορεύετο.
31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ πό-
λιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς
ἐν τοῖς Σάββασι.
32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος
ἔχων

ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέ-
κραξε φωνῇ μεγάλῃ,
34 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ
Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε
τίς εἶ· ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων· Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ
ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐ-
ξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.
36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας·
καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες·
Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνά-
μει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ
ἐξέρχονται;
37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς
πάντα τόπον τῆς περιχώρου.
38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰ-
σῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· ἡ πεν-
θερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυ-
ρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ
αὐτῆς.
39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετί-
μησε τῷ πυρετῷ· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· πα-
ραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.
40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες ὅσοι

S 2 εἶχον

εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις, ἤγα-
γον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ
αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς, ἐθεράπευσεν
αὐτούς.

41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολ-
λῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ
Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ
εἴα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν
αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπο-
ρεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν
αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον
αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ
ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με
δεῖ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἰς τοῦτο
ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς τῆς Γαλιλαίας.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, έ. 5.

1 ἘΓένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖ-
σθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν λί-
μνην Γεννησαρέτ.

2 Καὶ

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν
λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν
ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ
Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐ-
παναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν
ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς
τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος,
καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιά-
σαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήμα-
τί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν
ἰχθύων πλῆθος πολύ· διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ
δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν
τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέ-
σθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφό-
τερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε
τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ'
ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε.

9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάν-

τας

τας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχ-
θύων ᾗ συνέλαβον·
10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν-
νην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ
Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰη-
σοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους
ἔσῃ ζωγρῶν.
11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ
τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν
αὐτῷ.
12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν
μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέ-
πρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρό-
σωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων· Κύριε, ἐὰν
θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.
13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐ-
τοῦ, εἰπών· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ
εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.
14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδε-
νὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν
τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθα-
ρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς.
15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ
αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν,
καὶ

καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθε-
νειῶν αὐτῶν.
16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς
ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.
17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ
αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι
Φαρισαῖοι καὶ Νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐ-
ληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας
καὶ Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις
Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.
18 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλί-
νης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος· καὶ
ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώ-
πιον αὐτοῦ.
19 Καὶ μὴ εὑρόντες διὰ ποίας εἰσενέγ-
κωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες
ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν
αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον, ἔμ-
προσθεν τοῦ Ἰησοῦ.
10 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν
αὐτῷ· Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου.
11 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς
ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύ-
S 4 ναται

μαται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ
Θεός;
22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισ-
μοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·
Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον; εἰπεῖν· Ἀ-
φέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἔ-
γειραι καὶ περιπάτει;
24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁ-
μαρτίας· (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ·) Σοὶ
λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σου,
πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.
25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον
αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.
26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐ-
δόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου,
λέγοντες· Ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον.
27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ ἐθεάσατο
τελώνην ὀνόματι Λευΐν, καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.
28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς
ἠκολούθησεν αὐτῷ.
29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ
Λευῒς

Λευῒς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος
τελωνῶν πολύς, καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ'
αὐτῶν κατακείμενοι.
30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς αὐ-
τῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ, λέγοντες· Διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁ-
μαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;
31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς
αὐτούς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους,
ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ
μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνά, καὶ δεή-
σεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρι-
σαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν;
34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δύνασθε
τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
μετ' αὐτῶν ἐστι, ποιῆσαι νηστεύειν;
35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀ-
παρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύ-
σουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
36 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐ-
τούς· Ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐ-
πιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε,
καὶ

καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμ-
φωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ.
37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς
ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ
ἀπολοῦνται.
38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς
βλητέον· καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.
39 Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιόν, εὐθέως
θέλει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρη-
στότερός ἐστιν.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, ϛ'. 6.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν Σαββάτῳ δευτερο-
πρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ
τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ τοὺς στάχυας, καὶ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς
χερσί.
2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐ-
τοῖς· Τί ποιεῖτε, ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν
τοῖς Σάββασι;
3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὃ ἐποίησε
Δαβίδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐτός, καὶ οἱ μετ᾽
αὐτοῦ ὄντες;

4 Ὡς

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ,
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔ-
φαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ, οὓς οὐκ
ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς Ἱερεῖς.
5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι Κύριός ἐ-
στιν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Σαββάτου.
6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ Σαββάτῳ
εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ
διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.
7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ Γραμματεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ Σαββάτῳ θεραπεύ-
σει· ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ.
8 Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν·
καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν
χεῖρα· Ἔγειραι, καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον.
Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.
9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Ἐ-
περωτήσω ὑμᾶς τι· Ἔξεστι τοῖς Σάββασιν
ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν
σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι;
10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐ-
τούς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν
χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτω· καὶ ἀποκα-
τεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐ-

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ Ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον.

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτήν·

16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης·)

17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·

18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς Προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν

τοῖς

τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.
27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἀ-
γαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε
τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.
28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν,
καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων
ὑμᾶς.
29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα,
πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός
σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.
30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ
ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.
31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑ-
μῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς
ὁμοίως.
32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑ-
μᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁ-
μαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.
33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθο-
ποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ
γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.
34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε
ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα
ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν,
καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελ-
πίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς,
καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός
ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.
36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ
ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.
37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε·
μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε·
ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.
38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον
καλὸν, πεπιεσμένον, καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑ-
περεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον
ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀν-
τιμετρηθήσεται ὑμῖν.
39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι
δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμ-
φότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;
40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκα-
λον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς
ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.
41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ δοκὸν τὴν
ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;
42 Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ
σου·

σου· Ἀδελφὲ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν, ποιοῦν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν καλόν.

44 Ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε· καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτοὺς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος.

48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι

οἰ-

οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσέρρηξεν ὁ ποταμός· καὶ εὐθέως ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ζ. 7.

1 Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ.

2 Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾷν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.

3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες, ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο.

5 Ἀγα-

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν· καὶ τὴν
συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς·
ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς
οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος
φίλους, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλ-
λου· οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην
μου εἰσέλθῃς.
7 Διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρός σε ἐλ-
θεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ
παῖς μου.
8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξου-
σίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρα-
τιώτας. καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ
πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἔρχου, καὶ ἔρχε-
ται· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ
ποιεῖ.
9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμα-
σεν αὐτόν· καὶ στραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι
αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ
Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.
10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες
εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον,
ὑγιαίνοντα.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς, ἐπορεύετο
εἰς

εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπο-
ρεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ
ὄχλος πολύς.
12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως,
καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, υἱὸς μονογε-
νὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὴ ἦν χήρα· καὶ
ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.
13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγ-
χνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ
κλαῖε.
14 Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ,
(οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν,) καὶ εἶπε·
Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι.
15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρ-
ξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ
αὐτοῦ.
16 Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδό-
ξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι Προφή-
της μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπε-
σκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ
τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ πε-
ριχώρῳ.
18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. Καὶ προσ-

 κα-

καλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ὁ Ἰωάννης,
19 Ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων·
Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;
20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄν-
δρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀπέ-
σταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρ-
χόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;
21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε
πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευ-
μάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχα-
ρίσατο τὸ βλέπειν.
22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ
ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέ-
πουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρί-
ζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται,
πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
23 Καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ
σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων
Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους πε-
ρὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρη-
μον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σα-
λευόμενον;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄν-
θρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον;
ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑ-
πάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.
26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Προ-
φήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον
Προφήτου.
27 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ,
ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προ-
σώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμ-
προσθέν σου.
28 Λέγω γὰρ ὑμῖν· μείζων ἐν γεννη-
τοῖς γυναικῶν Προφήτης Ἰωάννου τοῦ Βα-
πτιστοῦ οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ
Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι.
29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τε-
λῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεὸν, βαπτισθέν-
τες τὸ Βάπτισμα Ἰωάννου.
30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Νομικοὶ τὴν
βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ
βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.
31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίνι οὖν ὁμοιώ-
σω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ
τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;
32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ

καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ
λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρ-
χήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐ-
κλαύσατε.
33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς
μήτε ἄρτον ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων· καὶ
λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.
34 Ἐλήλυθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· Ἰδοὺ, ἄνθρω-
πος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος
καὶ ἁμαρτωλῶν.
35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν
τέκνων αὐτῆς πάντων.
36 Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων
ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη.
37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις
ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλά-
βαστρον μύρου·
38 Καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀ-
πίσω, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πό-
δας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς
πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐ-
τὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ
ἦν Προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποτα-
πὴ ἡ γυνὴ, ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁ-
μαρτωλός ἐστι.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς
αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ
φησι· Διδάσκαλε, εἰπέ.
41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τι-
νι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ
ἕτερος πεντήκοντα.
42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι,
ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν,
εἰπὲ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;
43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν·
Ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρί-
σατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὀρθῶς ἔ-
κρινας.
44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ
Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖ-
κα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ
τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δά-
κρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ
τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.
45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ,

ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου
τοὺς πόδας.
46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλει-
ψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας.
47 Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται
αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπη-
σε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον
ἀγαπᾷ.
48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ
ἁμαρτίαι.
49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέ-
γειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁ-
μαρτίας ἀφίησιν;
50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, η. 8.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐ-
τὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην,
κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν Βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ.
2 Καὶ γυναῖκές τινες, αἳ ἦσαν τεθε-
ραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ
ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαλη-
νὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει,

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου
Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαὶ,
αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόν-
των αὐταῖς.
4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν
κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶ-
πε διὰ παραβολῆς·
5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν
σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ
μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατή-
θη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν
αὐτό.
6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν,
καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.
7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀ-
κανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέ-
πνιξαν αὐτό.
8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν
ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατον-
ταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔ-
χων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, λέγοντες, τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.
10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι
τὰ μυστήρια τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς

δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες
μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.
11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ σπό-
ρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν, εἰσὶν οἱ ἀ-
κούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει
τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ
πιστεύσαντες σωθῶσιν.
13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ ὅταν ἀκού-
σωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ
οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πι-
στεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.
14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί
εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ
πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμ-
πνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.
15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵ-
τινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες
τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν
ἐν ὑπομονῇ.
16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, καλύπτει
αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν·
ἀλλ᾽ ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπο-
ρευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς.
17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν, ὃ οὐ φανερὸν
γενή-

γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσε-
ται, καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ.
18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν
ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ
ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.
19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ Μή-
τηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο
συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.
20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων·
Ἡ Μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν
ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.
21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν,
οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦν-
τες αὐτόν.
22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ
αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ
πέραν τῆς λίμνης· Καὶ ἀνήχθησαν.
23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ
κατέβη λαίλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην· καὶ
συνεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνευον.
24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν,
λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύ-
μεθα· Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ
καὶ

καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ
ἐγένετο γαλήνη.
25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἐστιν ἡ πίστις
ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέ-
γοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν,
ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι,
καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;
26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν
τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς
Γαλιλαίας.
27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν,
ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως,
ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ
ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ
ἔμενεν, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς μνήμασιν.
28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας,
προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε·
Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑ-
ψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς.
29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀ-
καθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου·
πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ
ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος·
καὶ διαῤῥήσσων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ
δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε·
Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς
αὐτόν.
31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπι-
τάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.
32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν
βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐ-
τὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελ-
θεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.
33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρ-
μησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λί-
μνην· καὶ ἀπεπνίγη.
34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενη-
μένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγει-
λαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.
35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ
ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμε-
νον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ᾽ οὗ τὰ δαιμόνια ἐξε-
ληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.
36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόν-
τες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς.
37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆ-

θος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελ-
θεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνεί-
χοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑ-
πέστρεψεν.
38 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξελη-
λύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέ-
λυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·
39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διη-
γοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε,
καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίη-
σεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.
40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν
Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν
γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.
41 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα
Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς
ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ
Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ·
42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ
ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν.
(Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέ-
πνιγον αὐτόν.)
43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀ-
πὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις εἰς ἰατροὺς προσανα-
λώσα-

λώσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐ-
δενὸς θεραπευθῆναι·
44 Προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ
κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα
ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.
45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἁψάμε-
νός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ
Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄ-
χλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις·
Τίς ὁ ἁψάμενός μου;
46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἥψατό μου
τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν
ἀπ' ἐμοῦ.
47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε,
τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι'
ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐ-
τῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη
παραχρῆμα.
48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει θύγα-
τερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰ-
ρήνην.
49 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταί τις
παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ·
Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε
τὸν διδάσκαλον.

50 Ὁ

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε ;
καὶ σωθήσεται.
51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ
ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ
Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν Πατέρα τῆς
παιδὸς καὶ τὴν Μητέρα.
52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο
αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀ-
πέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.
53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι
ἀπέθανεν.
54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ
κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέ-
γων· Ἡ παῖς, ἐγείρου.
55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς,
καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δο-
θῆναι φαγεῖν.
56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ
δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ
γεγονός.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, θ'. 9.

1 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μα-
θητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύνα-

μιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ
νόσους θεραπεύειν.
2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν
Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθε-
νοῦντας.
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε
εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν,
μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνὰ
δύο χιτῶνας ἔχειν.
4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐ-
κεῖ μένετε· καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.
5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐ-
ξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν
κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινά-
ξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.
6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς
κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες
πανταχοῦ.
7 Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὰ
γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα· καὶ διηπόρει,
διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων, ὅτι Ἰωάννης
ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν·
8 Ὑπό τινων δέ, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη·
ἄλλων δέ, ὅτι Προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων
ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ
ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ
ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.
10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ Ἀπόστολοι
διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν· καὶ παρα-
λαβὼν αὐτοὺς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς
τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθ-
σαϊδά.
11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν
αὐτῷ· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς
περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν
ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο.
12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προ-
σελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Ἀ-
πόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς
τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς, καταλύ-
σωσι, καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν
ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.
13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς
ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν
ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες,
εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς
πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.
14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακι-
σχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
Κα-

Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντή-
κοντα.
15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἀνέκλιναν
ἅπαντας.
16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν,
εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου
τοῖς Μαθηταῖς, παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.
17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάν-
τες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλα-
σμάτων κόφινοι δώδεκα.
18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προ-
σευχόμενον καταμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ
μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς, λέγων·
Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;
19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάν-
νην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἄλλοι
δὲ, ὅτι Προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.
20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος,
εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.
21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγει-
λε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο.
22 Εἰπών· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι

ἀπὸ

ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ
Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.
23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέ-
λει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυ-
τὸν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡ-
μέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι.
24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέ-
σῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώ-
σει αὐτήν.
25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδή-
σας τὸν Κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέ-
σας, ἢ ζημιωθείς;
26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐ-
μοὺς λόγους, τοῦτον ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐ-
παισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ
αὐτοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγ-
γέλων.
27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσί τινες
τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἳ οὐ μὴ γεύσονται
θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν Βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.
28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὡ-
σεὶ ἡμέραι ὀκτὼ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέ-
τρον

τρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ
ὄρος προσεύξασθαι.
29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐ-
τὸν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ
ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων.
30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐ-
τῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας.
31 Οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν
ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερου-
σαλήμ.
32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν
βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶ-
δον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας
τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.
33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι
αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν
Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν
σοὶ, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ·
μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.
34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο
νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβή-
θησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν
νεφέλην.
35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης,

 λέ-

λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπη-
τός, αὐτοῦ ἀκούετε.
36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν,
εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν,
καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.
37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κα-
τελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντη-
σεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.
38 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνε-
βόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου,
ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής
ἐστί μοι.
39 Καὶ ἰδοὺ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν,
καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ
ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συν-
τρῖβον αὐτόν.
40 Καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου ἵνα
ἐκβάλωσιν αὐτὸ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.
41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν·
Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πό-
τε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν;
Προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.
42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔῤῥη-
ξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν·

ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀ-
καθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέ-
δωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.
43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ
μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. Πάντων δὲ θαυμα-
ζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς
λόγους τούτους· ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλ-
λει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.
45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν
παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴ-
σθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐ-
τὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.
46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς,
τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.
47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν
τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου,
ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ·
48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται
τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ
δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται
τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν
πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας.
49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν·

Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ.

53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε;

55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς;

56 Ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ι'. 10.

1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέ-

στειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ,
εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, οὗ ἔμελλεν αὐ-
τὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θε-
ρισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεή-
θητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκ-
βάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς
ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πή-
ραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν
ὁδὸν ἀσπάσησθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶ-
τον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐ-
παναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν·
εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίον-
τες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ
ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι. Μὴ μεταβαί-
νετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε,
καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέ-
μενα ὑμῖν.

9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθε-
νεῖς,

νεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἤγγικεν ἐφ' ὑ-
μᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ
μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς
πλατείας αὐτῆς, εἴπατε·

11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα
ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα
ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγι-
κεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πό-
λει ἐκείνῃ.

13 Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί σοι Βηθ-
σαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο
αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετε-
νόησαν·

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον
ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐρα-
νοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ.

16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ
ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθε-
τῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ
χα-

χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, ϗ τὰ δαιμόνια
ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.
18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σα-
τανᾶν, ὡς ἀστραπὴν, ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ πε-
σόντα.
19 Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ
πατεῖν ἐπάνω ὄφεων ϗ σκορπίων, ϗ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· ϗ οὐδὲν ὑ-
μᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει.
20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ
πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ
μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν
τοῖς Οὐρανοῖς.
21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ
πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, ϗ εἶπεν· Ἐξομολογοῦ-
μαί σοι Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν,
ϗ συνετῶν, ϗ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις·
ναὶ ὁ Πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία
ἔμπροσθέν σου.
22 Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ Πα-
τρός μου· ϗ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ Υἱὸς,
εἰ μὴ ὁ Πατὴρ, ϗ τίς ἐστιν ὁ Πατὴρ, εἰ
μὴ ὁ Υἱὸς, ϗ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀπο-
καλύψαι.

23 Καὶ

23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς,
κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ
οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.
24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆ-
ται ϗ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέ-
πετε, ϗ οὐκ εἶδον, ϗ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, ϗ
οὐκ ἤκουσαν.
25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπει-
ράζων αὐτὸν, ϗ λέγων· Διδάσκαλε, τί
ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;
26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νό-
μῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;
27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπή-
σεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ἰσχύος σου, ϗ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
σου· ϗ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρί-
θης· τοῦτο ποίει, ϗ ζήσῃ.
29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε
πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;
30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν·
Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσα-
λὴμ εἰς Ἱεριχὼ, ϗ λῃσταῖς περιέπεσεν,
οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, ϗ πληγὰς ἐπι-

θέν-

θέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγ-
χάνοντα.
31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κα-
τέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐ-
τὸν, ἀντιπαρῆλθεν.
32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος
κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντι-
παρῆλθε.
33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ'
αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη·
34 Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύμα-
τα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβι-
βάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν
αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.
35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκ-
βαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ, τι
ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχε-
σθαί με ἀποδώσω σοι.
36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι
πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς
λῃστάς;
37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος
μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Ἐγέ-

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐ-
τοὺς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά·
γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐ-
τὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μα-
ρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.
40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολ-
λὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε,
οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κα-
τέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι
συναντιλάβηται.
41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰη-
σοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρ-
βάζῃ περὶ πολλά· Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία.
42 Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξε-
λέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ια. 11.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν
τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐ-
παύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύ-
χεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ.

2 Εἰ-

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους·

6 Ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·

7 Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· Μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστάς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον· διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.

9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθὺν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

12 Ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὠὸν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει Πνεῦμα Ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοή-

ματα,

ματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ᾽
ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος
ἐπὶ οἶκον πίπτει.
18 Εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ᾽ ἑαυτὸν διε-
μερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐ-
τοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν
με τὰ δαιμόνια.
19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω
τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλ-
λουσι; διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.
20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ
δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ᾽ ὑμᾶς ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.
21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυ-
λάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελ-
θὼν νικήσῃ αὐτὸν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ
αἴρει, ἐφ᾽ ᾗ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ
διαδίδωσιν.
23 Ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ, κατ᾽ ἐμοῦ ἐστι·
καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ, σκορπίζει.
24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλ-
θῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι᾽ ἀνύ-
δρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑ-
ρίσκον,

ρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν
μου ὅθεν ἐξῆλθον.
25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον
καὶ κεκοσμημένον.
26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει
ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ·
καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ
ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν
πρώτων.
27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν
ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄ-
χλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ
βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.
28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι
οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσ-
σοντες αὐτόν.
29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων ἤρ-
ξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι·
σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται
αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου.
30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον
τοῖς Νινευΐταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.
31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης,

ϗ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· ϗ ἰδού, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

32 Ἄνδρες Νινευῒ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, ϗ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· ϗ ἰδού, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

35 Σκόπει οὖν, μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν.

36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν, ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου ϗ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς ϗ πονηρίας.

40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, ϗ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;

41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην· ϗ ἰδού, πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν.

42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον ϗ τὸ πήγανον ϗ πᾶν λάχανον, ϗ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ϗ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς ϗ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, ϗ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν, λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων ϗ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς
οὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία
δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων
ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.
47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνη-
μεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀ-
πέκτειναν αὐτούς.
48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε
τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ
μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖ-
τε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.
49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν·
Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς Προφήτας, καὶ Ἀπο-
στόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκ-
διώξουσιν·
50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν
προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβο-
λῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,
51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ ἕως τοῦ αἵ-
ματος Ζαχαρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν,
ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε
τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλ-
θετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

53 Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς,
ἤρξαντο οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δει-
νῶς ἐνέχειν, καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ
πλειόνων·
54 Ἐνεδρεύοντες αὐτόν, καὶ ζητοῦντες
θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κα-
τηγορήσωσιν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ιβʹ. 12.

1 ΕΝ οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριά-
δων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλ-
λήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύ-
μης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.
2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστίν, ὃ
οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ
γνωσθήσεται.
3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε,
ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς
ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται
ἐπὶ τῶν δωμάτων.
4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ
φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶ-
μα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότε-
ρόν τι ποιῆσαι.

5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε·
φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν
ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέ-
γω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.
6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσα-
ρίων δύο, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλε-
λησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;
7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
πᾶσαι ἠρίθμηνται. μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολ-
λῶν στρουθίων διαφέρετε.
8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογή-
σῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμ-
προσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.
9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν
ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν
Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ
εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ
ἀφεθήσεται.
11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς
συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας,
μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ
τί εἴπητε·

12 Τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς
ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν·
13 Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Δι-
δάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι
μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.
14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε,
τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ'
ὑμᾶς;
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶτε καὶ φυ-
λάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν
τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ
τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.
16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς,
λέγων· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρη-
σεν ἡ χώρα·
17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων·
Τί ποιήσω; ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς
καρπούς μου;
18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω. Καθελῶ
μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω·
καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου, καὶ
τὰ ἀγαθά μου·
19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχή, ἔχεις
πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀνα-
παύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος.

24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;

26 Εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.

28 Εἰ

28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ ἔθνη τοῦ Κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προσεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.

34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν Κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει

λύσει

λύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρού-
σαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.
37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλ-
θὼν ὁ Κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ
αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.
38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλα-
κῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ
οὕτω, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.
39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰ-
κοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται,
ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆ-
ναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.
40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι
ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρ-
χεται.
41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε,
πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις,
ἢ καὶ πρὸς πάντας;
42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν
ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστή-
σει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ
διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον;
43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλ-
θὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.

44 Ἀλη-

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.
45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχε-
σθαι· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ
τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ με-
θύσκεσθαι,
46 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν
ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώ-
σκει· καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐ-
τοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.
47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλη-
μα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας· μηδὲ
ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται
πολλάς.
48 Ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἄξια
πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ
ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐ-
τοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον
αἰτήσουσιν αὐτόν.
49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν,
καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη;
50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ
πῶς συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ;
51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην

δοῦναι

δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ'
ἢ διαμερισμόν.
52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν
οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ,
καὶ δύο ἐπὶ τρισί.
53 Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ
υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυ-
γάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμ-
φην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν
αὐτῆς.
54 Ἔλεγε δὲ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδη-
τε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσ-
μῶν, εὐθέως λέγετε· Ὄμβρος ἔρχεται·
καὶ γίνεται οὕτω.
55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε·
Ὅτι καύσων ἔσται, καὶ γίνεται.
56 Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς
καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ και-
ρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε;
57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ
δίκαιον;
58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου
ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀ-
πηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, μήποτε κατασύρῃ
σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτής σε παρα-
δῷ

δῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλῃ
εἰς φυλακήν.
59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν
ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ιγ'. 13.

1 Παρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ
ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν
Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε
μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.
2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρ-
τωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένον-
το, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν;
3 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ με-
τανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.
4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς
ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέ-
κτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται
ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κα-
τοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ;
5 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ με-
τανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.
6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν·
Συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πε-
φυ-

φυτευμένην· καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν ἐν
αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν.
7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ,
τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ
ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν.
ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;
8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύ-
ριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου
σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν.
9 Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε,
εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.
10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συνα-
γωγῶν ἐν τοῖς σάββασι.
11 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα
ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύ-
πτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ
παντελές.
12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώ-
νησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι
τῆς ἀσθενείας σου.
13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ
παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν
Θεόν.
14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος,
ἀγανακτῶν, ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν

ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἓξ ἡμέραι εἰ-
σὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν
ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
Σαββάτου.
15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ
εἶπεν· Ὑποκριτὰ, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαβ-
βάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ
τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;
16 Ταύτην δὲ, θυγατέρα Ἀβραὰμ
οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκ-
τὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ
τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου;
17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατῃ-
σχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδό-
ξοις τοῖς γινομένοις ὑπ᾽ αὐτοῦ.
18 Ἔλεγε δέ· Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;
19 Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃν λα-
βὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ·
καὶ ηὔξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς
κλάδοις αὐτοῦ.
20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοιώσω τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ
ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐ-
ζυμώθη ὅλον.
22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώ-
μας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ.
23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλί-
γοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς
πύλης· ὅτι πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητήσου-
σιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.
25 Ἀφ᾽ οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης,
καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω
ἑστάναι, καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγον-
τες· Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πό-
θεν ἐστέ.
26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν
ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλα-
τείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.
27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑ-
μᾶς πόθεν ἐστέ. ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες
οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.
28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ
καὶ

καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς προ-
φήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ
ἐκβαλλομένους ἔξω.
29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσ-
μῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθή-
σονται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται
πρῶτοι, καί εἰσι πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔ-
σχατοι.
31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες
Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἔξελθε, καὶ
πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρώδης θέλει σε
ἀποκτεῖναι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες
εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω
δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔ-
ριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.
33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον,
καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐν-
δέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερου-
σαλήμ.
34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀπο-
κτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠ-
θέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρό-

πον

πον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέ-
ρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;
35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν
ἔρημος· ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μή με
ἴδητε ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, ιδʹ. 14.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν
εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν
Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ
αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.
2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπι-
κὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς
νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ
σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν.
4 Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ
ἀπέλυσε.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε·
Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖ-
ται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;
6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐ-
τῷ πρὸς ταῦτα.

7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους πα-
ραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας
ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς·
8 Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους,
μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήπο-
τε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ.
9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας,
ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ'
αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.
10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνά-
πεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλ-
θῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσα-
νάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώ-
πιον τῶν συνανακειμένων σοι.
11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπει-
νωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψω-
θήσεται.
12 Ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν·
Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει
τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ
τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους·
μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, καὶ γένη-
ταί σοι ἀνταπόδομα.
13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτω-
χοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλούς·

14 Καὶ μακάριος ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν
ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι
ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.
15 Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων
ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς φάγε-
ται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπός τις
ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολ-
λούς:
17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ
ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις·
Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα.
18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι
πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν
ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ
ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημέ-
νον.
19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγό-
ρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά·
ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.
20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα,
καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.
21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε
ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐ-
τοῦ·

τοῦ· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ
ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀνα-
πήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε.
22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, γέγο-
νεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί.
23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον·
Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγ-
κασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.
24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀν-
δρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων, γεύσεταί
μου τοῦ δείπνου.
25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολ-
λοί· καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς.
26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ
τὸν πατέρα ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν
γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ
τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν,
οὐ δύναταί μου μαθητὴς εἶναι.
27 Καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου
εἶναι μαθητής.
28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον
οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφί-
ζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρ-
τισμόν;

29 Ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον,
καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεω-
ροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ,
30 Λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος
ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτε-
λέσαι.
31 Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμ-
βαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ
καθίσας πρῶτον βουλεύεται εἰ δυνατός ἐστιν
ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι
χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;
32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόῤῥω ὄν-
τος, πρεσβείαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς
εἰρήνην.
33 Οὕτως οὖν, πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀ-
ποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ
δύναταί μου εἶναι μαθητής.
34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; Οὔτε
εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν·
ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, ιέ. 15.

1 Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες
οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοί, ἀ-
κούειν αὐτοῦ.
2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ
Γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρ-
τωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς.
3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν
ταύτην, λέγων·
4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκα-
τὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ
καταλείπει τὰ ἐννενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως
εὕρῃ αὐτό;
5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους
ἑαυτοῦ χαίρων·
6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ
τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς·
Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου
τὸ ἀπολωλός.
7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν
τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι,
ἢ ἐπὶ ἐννενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ
χρείαν ἔχουσι μετανοίας.

8 Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ;

9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας· Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.

16 Καὶ

16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθών, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου·

19 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ· Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας.

23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευ-

σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν.

24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν·

26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων, ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

28 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ.

30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν·

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, ις'. 16.

1 Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ Κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.

4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν

χρεωφειλετῶν τοῦ Κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε
τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ Κυρίῳ
μου;
6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βάτους ἐλαίου·
Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ
καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.
7 Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον
ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν κόρους σί-
του. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμ-
μα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.
8 Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ Κύριος τὸν οἰκονό-
μον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν·
ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑ-
πὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν
ἑαυτῶν εἰσι.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυ-
τοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵ-
να ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς
αἰωνίους σκηνάς.
10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολ-
λῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ
ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν.
11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμμωνᾷ πι-
στοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν
πιστεύσει;

12 Καὶ

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐ-
γένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;
13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις
δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτε-
ρον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ
ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δου-
λεύειν καὶ μαμμωνᾷ.
14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξε-
μυκτήριζον αὐτόν.
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δι-
καιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων·
ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι
τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν, βδέλυγμα ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν.
16 Ὁ νόμος καὶ οἱ Προφῆται ἕως Ἰωάν-
νου· ἀπὸ τότε ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγε-
λίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.
17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κε-
ραίαν πεσεῖν.
18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς
ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοι-
χεύει.

19 Ἄν-

19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ᾽ ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος·

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραὰμ ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν

τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πατρός μου·

28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφοὺς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔχουσι Μωσέα καὶ τοὺς Προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχὶ, Πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ᾽ ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ιζ'. 17.

1 ΕΙ'πε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀνέν-
δεκτόν ἐστι μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται.
2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς πε-
ρίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔῤῥι-
πται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλί-
σῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.
3 Προσέχετε ἑαυτοῖς· Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ
εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ
ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.
4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ
εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ
ἐπί σε, λέγων· Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐ-
τῷ.
5 Καὶ εἶπον οἱ Ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ·
Πρόσθες ἡμῖν πίστιν.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχετε πί-
στιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ
συκαμίνῳ ταύτῃ· Ἐκριζώθητι, καὶ φυ-
τεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν
ὑμῖν.
7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀρο-
τριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι
ἐκ

ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως· Παρελθὼν ἀνά-
πεσαι;
8 Ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἑτοίμασον τί
δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι,
ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι
καὶ πίεσαι σύ;
9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ὅτι
ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.
10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε
πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅ-
τι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν
ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐ-
τὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ
μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώ-
μην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄν-
δρες, οἳ ἔστησαν πόῤῥωθεν.
13 Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν, λέγοντες·
Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.
14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευ-
θέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκα-
θαρίσθησαν.
15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη,
ὑπέ-

ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων
τὸν Θεόν.
16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς
πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς
ἦν Σαμαρείτης.
17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν·
Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐν-
νέα ποῦ;
18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦ-
ναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗ-
τος.
19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου·
ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.
20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων
πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ Βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·
21 Οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὧδε, ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ·
ἰδοὺ γὰρ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύ-
σονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν
ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ
ὄψεσθε.
23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ὧδε, ἤ, ἰδοὺ
ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα
ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν
λάμπει· οὕτως ἔσται καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.
25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ πα-
θεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης.
26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
27 Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξε-
γαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε
εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς,
καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.
28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Λώτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐ-
πώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν·
29 Ἧ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ ἀπὸ Σο-
δόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ
ἀπώλεσεν ἅπαντας.
30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέρᾳ ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.
31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ
δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ

ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀ-
πίσω.
32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.
33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέ-
σῃ αὐτὴν, ζωογονήσει αὐτήν.
34 Λέγω ὑμῖν· ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσον-
ται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθή-
σεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.
35 Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐ-
τό· ἡ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα
ἀφεθήσεται.
36 Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς
παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθή-
σεται.
37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐ-
τῷ· Ποῦ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ
ἀετοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ιη΄. 18.

1 ἜΛεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς
τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ
μὴ ἐκκακεῖν·
2 Λέγων· Κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει
τὸν

τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ
ἐντρεπόμενος.
3 Χήρα δέ τις ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ·
καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκη-
σόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ
δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν
οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι,
5 Διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χή-
ραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς
τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ
κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·
7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδί-
κησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς
αὐτὸν ἡμέρας, καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμῶν
ἐπ᾽ αὐτοῖς;
8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν
αὐτῶν ἐν τάχει· πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἐλθὼν ἄρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς
γῆς;
9 Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας τοὺς πεποι-
θότας ἐφ᾽ ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐ-
ξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν
ταύτην.

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱε-
ρὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ
ἕτερος Τελώνης.
11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν
ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι,
ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων,
ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ
τελώνης.
12 Νηστεύω δὶς τοῦ Σαββάτου, ἀποδε-
κατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.
13 Καὶ ὁ Τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ
ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν
ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ,
λέγων· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρ-
τωλῷ.
14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιω-
μένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος· ὅτι
πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ
δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.
15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη,
ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ
ἐπετίμησαν αὐτοῖς.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐ-
τὰ, εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι
πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν
γὰρ

γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξη-
ται τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ
μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων,
λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;
19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέ-
γεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ
Θεός.
20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς·
Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδο-
μαρτυρήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα σου.
21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλα-
ξάμην ἐκ νεότητός μου.
22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν
αὐτῷ· Ἔτι ἕν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔ-
χεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕ-
ξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκο-
λούθει μοι.
23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος
ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.
24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον
γενόμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ
χρή-

χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδείς ἐστιν, ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν Προφητῶν, τῷ Υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμ-

ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται·

33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχώ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο.

37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ Υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν,

41 Λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνά-
βλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.
43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκο-
λούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, ιθ'. 19.

1 ΚΑὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερι-
χώ.
2 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, ὀνόματι καλούμενος
Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ
οὗτος ἦν πλούσιος.
3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν·
καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλι-
κίᾳ μικρὸς ἦν.
4 Καὶ προσδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη
ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι'
ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.
5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀ-
ναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κα-
τάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με
μεῖναι.
6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο
αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον,
λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰ-
σῆλθε καταλῦσαι.
8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν
Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων
μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ
τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετρα-
πλοῦν.
9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι
σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο,
καθότι καὶ αὐτὸς Υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.
10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆ-
σαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.
11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προ-
σθεὶς εἶπε παραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐ-
τὸν εἶναι Ἱερουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι
παραχρῆμα μέλλει ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀ-
ναφαίνεσθαι.
12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς
ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυ-
τῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι.
13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδω-
κεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.
14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν,

καὶ

καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέ-
γοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι
ἐφ' ἡμᾶς.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐ-
τὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φω-
νηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδω-
κε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγ-
ματεύσατο.
16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων·
Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς.
17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὲ δοῦλε·
ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν
ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.
18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύ-
ριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.
19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνου ἐ-
πάνω πέντε πόλεων.
20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε,
ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν
σουδαρίῳ.
21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος
αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις
ὃ οὐκ ἔσπειρας.
22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τοῦ στόματός σου
κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄν-

θρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα,
καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα·
23 Καὶ διὰ τί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν
μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν
τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό;
24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρα-
τε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέ-
κα μνᾶς ἔχοντι.
25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέ-
κα μνᾶς.
26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔ-
χοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος,
καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς
μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς,
ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπρο-
σθέν μου.
28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπρο-
σθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.
29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθ-
φαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλού-
μενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ,
30 Εἰπών· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναν-
τι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε

πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· Διὰ τί λύετε; Οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ἐπιρρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καίγε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.

43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν.

44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ᾿ ἡμέραν
ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶ-
τοι τοῦ λαοῦ·
48 Καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν·
ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

ΚΕΦΑ΄ΛΑΙΟΝ, κ΄. 20.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐ-
κείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν
ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστη-
σαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς σὺν
τοῖς πρεσβυτέροις,
2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες·
Εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;
ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύ-
την;
3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐ-
ρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ εἴπα-
τέ μοι·
4 Τὸ Βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν,
ἢ ἐξ ἀνθρώπων;
5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς,
λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ·
ἐρεῖ· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων·
πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος
γάρ ἐστιν Ἰωάννην Προφήτην εἶναι.
7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.
8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐ-
γὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν
παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύ-
τευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωρ-
γοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.
10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμ-
πελῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραν-
τες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.
11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦ-
λον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαν-
τες, ἐξαπέστειλαν κενόν.
12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ
δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.
13 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος·
Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγα-
πητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται.
14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διε-
λογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονόμος· Δεῦτε, ἀποκτείνωμεν

αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.
15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμ-
πελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐ-
τοῖς ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;
16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς
τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀ-
κούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.
17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε· Τί
οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· Λίθον ὃν ἀ-
πεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενή-
θη εἰς κεφαλὴν γωνίας;
18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λί-
θον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέ-
σῃ, λικμήσει αὐτόν.
19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας
ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν·
ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβο-
λὴν ταύτην εἶπε.
20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγ-
καθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶ-
ναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ
παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ
Ἡγεμόνος.
21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες·
Δι-

Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ
διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ'
ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις.
22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦ-
ναι, ἢ οὔ;
23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουρ-
γίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζετε;
24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔ-
χει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες
δὲ εἶπον· Καίσαρος.
25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοί-
νυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ
τῷ Θεῷ.
26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ
ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ. καὶ θαυμάσαντες
ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.
27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδου-
καίων, (οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶ-
ναι,) ἐπηρώτησαν αὐτόν,
28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔ-
γραψεν ἡμῖν. Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθά-
νῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀπο-
θάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυ-
ναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ.

29 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ-
τος, λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.
30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖ-
κα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος.
31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύ-
τως δὲ καὶ οἱ ἑπτά· καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα,
καὶ ἀπέθανον.
32 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ
γυνή.
33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν
γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν
γυναῖκα.
34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκ-
γαμίσκονται·
35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκεί-
νου τυχεῖν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νε-
κρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίσκονται.
36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται.
ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς
ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.
37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ
Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει
Κύριον, τὸν Θεὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν
Ἰσαάκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζών-
των· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.
39 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμμα-
τέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.
40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾷν αὐ-
τὸν οὐδέν.
41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσι
τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;
42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ
ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
43 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου.
44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ
πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;
45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων
τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ
φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ
πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ
πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·
47 Οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χη-
ρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗ-
τοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, κά. 21.

1 Α'Ναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους.

2 Εἶδε δὲ καί τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Α'ληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν·

4 Α'παντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.

5 Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·

6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται.

7 Ε'πηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ο' δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνό-

ματί

ματί μου, λέγοντες· Ο'τι ἐγώ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ο'ταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ε'γερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

11 Σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου.

13 Α'ποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾷν ἀπολογηθῆναι.

15 Ε'γὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Πα-

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων,
καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ
θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν·
17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων
διὰ τὸ ὄνομά μου.
18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ
μὴ ἀπόληται.
19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν.
20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ
στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλὴμ, τότε γνῶτε
ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.
21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτω-
σαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκ-
χωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰ-
σερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.
22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι,
τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.
23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ
ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις·
ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ.
24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας,
καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθ-
νη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ
ἐθ-

ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.
25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ
καὶ ἄστροις· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν
ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου·
26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φό-
βου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰ-
κουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευ-
θήσονται.
27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως
καὶ δόξης πολλῆς.
28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀ-
νακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν·
διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.
29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδε-
τε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα.
30 Ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες
ἀφ᾽ ἑαυτῶν γινώσκετε, ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ
θέρος ἐστίν·
31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα
γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ
Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πα-
ρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γέ-
νηται.

33 Ὁ

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται,
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.
34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βα-
ρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπά-
λῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς,
καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐ-
κείνη.
35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ
πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πά-
σης τῆς γῆς.
36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ καιρῷ
δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦ-
τα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ
σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που.
37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδά-
σκων· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο
εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.
38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐ-
τὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, κβ'. 22.

1 Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ
λεγομένη Πάσχα.
2 Καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμ-
μα-

ματεῖς, τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦν-
το γὰρ τὸν λαόν.
3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν
ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ
ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα.
4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς Ἀρ-
χιερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς, τὸ πῶς αὐτὸν
παραδῷ αὐτοῖς.
5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ
ἀργύριον δοῦναι.
6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν
τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς, ἄτερ ὄχλου.
7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν
ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα.
8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην,
εἰπών· Πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ
πάσχα, ἵνα φάγωμεν.
9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοι-
μάσωμεν;
10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδού, εἰσελ-
θόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει
ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων·
ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπο-
ρεύεται.
11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰ-
κίας·

κίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ
κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθη-
τῶν μου φάγω;
12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα
ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.
13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρη-
κεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε,
καὶ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.
15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ
ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑ-
μῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν.
16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φά-
γω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαρι-
στήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε
ἑαυτοῖς.
18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ
τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ Βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.
19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔ-
κλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐ-
στι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον·
τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡ-

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ
δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ
καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ
ὑμῶν ἐκχυνόμενον.
21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος
με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.
22 Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πο-
ρεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.
23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς
ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο
μέλλων πράσσειν.
24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐ-
τοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.
25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν
ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζον-
τες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται.
26 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν
ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγού-
μενος, ὡς ὁ διακονῶν.
27 Τίς γὰρ μείζων; ὁ ἀνακείμενος, ἢ
ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δέ εἰ-
μι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν·
28 Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ'
ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Κἀ-

29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέ-
θετό μοι ὁ Πατήρ μου, βασιλείαν·
30 Ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε
ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς
τοῦ Ἰσραήλ.
31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σί-
μων, ἰδοὺ, ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ
σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·
32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ
ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας,
στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.
33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ
ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον
πορεύεσθαι.
34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι Πέτρε, οὐ μὴ
φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀ-
παρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.
35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα
ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ πήρας, καὶ ὑπο-
δημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶ-
πον· Οὐδενός.
36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν,
ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ
πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ

ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαι-
ραν.
37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γε-
γραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοὶ, τό·
Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ τὰ πε-
ρὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.
38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαι-
ραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν
ἐστι.
39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος
εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ
αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν
αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πει-
ρασμόν.
41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ᾽ αὐτῶν
ὡσεὶ λίθου βολὴν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προ-
σηύχετο,
42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγ-
κεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ᾽ ἐμοῦ· πλὴν μὴ
τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.
43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος ἀπ᾽ οὐρα-
νοῦ ἐνισχύων αὐτόν.
44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέ-
στερον προσηύχετο, ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ

ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ
τὴν γῆν.
45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς,
ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εὗρεν αὐ-
τοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε;
ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν.
47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος,
καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα,
προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φι-
λῆσαι αὐτόν.
48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα,
φιλήματι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δίδως;
49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμε-
νον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν
ἐν μαχαίρᾳ;
50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν
δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ
οὖς τὸ δεξιόν.
51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν·
Ἐᾶτε ἕως τούτου. Καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου
αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν.
52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παρα-
γενο-

γενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς
τοῦ ἱεροῦ, καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν
ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων;
53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν
τῷ Ἱερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐ-
μέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξου-
σία τοῦ σκότους.
54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ
εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιε-
ρέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.
55 Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐ-
λῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ
Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.
56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθή-
μενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ,
εἶπε· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.
57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτόν, λέγων· Γύ-
ναι, οὐκ οἶδα αὐτόν.
58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτόν,
ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος
εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.
59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλ-
λος τις διϊσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀλη-
θείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γα-
λιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ
οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λα-
λοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.
61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε
τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ
λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με
τρίς.
62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυ-
σε πικρῶς.
63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν
Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες.
64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυ-
πτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων
αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσον τίς ἐστιν
ὁ παίσας σε.
65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες
ἔλεγον εἰς αὐτόν.
66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη
τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, Ἀρχιερεῖς τε καὶ
Γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ
συνέδριον ἑαυτῶν,
67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰ-
πὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴ-
πω, οὐ μὴ πιστεύσητε·

68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκρι-
θῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.
69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως
τοῦ Θεοῦ.
70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.
71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ
στόματος αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, κγ΄. 23.

1 ΚΑὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐ-
τῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πι-
λάτον.
2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέ-
γοντες· Τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ
ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδό-
ναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν Βασιλέα
εἶναι.
3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν,
λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιε-

ρεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.
5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι
ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς
Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
ἕως ὧδε.
6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπη-
ρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.
7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡ-
ρώδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώ-
δην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν
ταύταις ταῖς ἡμέραις.
8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐ-
χάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν
αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ·
καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινό-
μενον.
9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς·
αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.
10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.
11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης
σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας,
περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέ-
πεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ,τε Πιλάτος
καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλή-
λων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς
ἑαυτούς.
13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν,
14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ
μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα
τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνα-
κρίνας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ
αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.
15 Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ
ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θα-
νάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ.
16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.
17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς
κατὰ ἑορτὴν ἕνα.
18 Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεὶ, λέγον-
τες· Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν
Βαραββᾶν·
19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην
ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημένος εἰς φυ-
λακήν.
20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε,
θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακήν, ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν, φέρειν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν· αἳ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.

28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν·

29 Ὅτι

29 Ὅτι ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, ἐν αἷς ἐροῦσι· Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

32 Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται,

ται,

ται, προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες
αὐτῷ,
37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν.
38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη
ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥω-
μαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥ̓͂ΤΟΣ ἘΣ-
ΤΙΝ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥ͂Σ ΤΩ͂Ν
ἸΟΥΔΑΙ͂ΩΝ.
39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων
ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ
Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.
40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα
αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν,
ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;
41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν
ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν
ἄτοπον ἔπραξε.
42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν
λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ πα-
ραδείσῳ.
44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγέ-
νετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.

45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη
τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.
46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθή-
σομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐ-
ξέπνευσεν.
47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμε-
νον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων· Ὄντως
ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.
48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι
ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦν-
τες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ
στήθη ὑπέστρεφον.
49 Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐ-
τοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολου-
θήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶ-
σαι ταῦτα.
50 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, ὀνόματι Ἰωσὴφ,
βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δί-
καιος,
51 (Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος
τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀ-
ριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων· ὃς καὶ
προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν Βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευή, καὶ Σάββατον ἐπέφωσκε.

55 Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.

56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν Σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, κδ΄. 24.

1 ΤΗ͂ δὲ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.

3 Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐ-

τὰς

τὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδού, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις.

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ᾽ ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.

9 Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ

τὸ

τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθό-
νια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυ-
τὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.
13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευό-
μενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχου-
σαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ᾗ
ὄνομα Ἐμμαούς.
14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους πε-
ρὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς
καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συ-
νεπορεύετο αὐτοῖς.
16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο
τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.
17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λό-
γοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους πε-
ριπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί;
18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεό-
πας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος πα-
ροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ
γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύ-
ταις;
19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου,
ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν
ἔργῳ

ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς
τοῦ λαοῦ.
20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρ-
χιερεῖς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θα-
νάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε
σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄ-
γει σήμερον ἀφ᾽ οὗ ταῦτα ἐγένετο.
22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν
ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ
μνημεῖον·
23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλ-
θον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑω-
ρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.
24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν
ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ
αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.
25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀ-
νόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται.
26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χρι-
στὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;
27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ
ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν
αὐ-

αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ
αὐτοῦ.
28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπο-
ρεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω
πορεύεσθαι.
29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγον-
τες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν
ἐστὶν, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε
τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.
30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι
αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐ-
λόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς.
31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαν-
τος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.
32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ
καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐ-
λάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡ-
μῖν τὰς γραφάς;
33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑ-
πέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συ-
νηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐ-
τοῖς,
34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος
ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ·
καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ
ἄρτου.
36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς
ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.
37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμε-
νοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.
38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμέ-
νοι ἐστὲ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας
μου· ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ
ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει,
καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.
40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς
χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
41 Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς
χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς·
Ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;
42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ
μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου.
43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφα-
γεν.
44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς

ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι
δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν
τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλ-
μοῖς περὶ ἐμοῦ.
45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ
συνιέναι τὰς γραφάς.
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέ-
γραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χρι-
στὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ,
47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερου-
σαλήμ.
48 Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων.
49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐ-
παγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς
δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ
ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους.
50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βη-
θανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐ-
λόγησεν αὐτούς.
51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν
αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς
τὸν οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν,
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς με-
γάλης.
53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ,
αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀ-
μήν.